

- '00000000 000000 000000 '0000 "00000000000000 00000000 00000000 00000000 12, 2001 00000000
00000000 000000 0000000000. 000000 00000000000000 000000000000 000000000000 000 00000000 00000000
0000000000 000000000000000000000000. 00000000 0000000000000000 0000000000 00000000000000
000000000000 000000000000 '00000000000000 000000 0000000000 000000000000 00000000000000. -

மூற்றும் மனந்தளராத விக் கிரமன் வழக்கம் போல் மூருங்கையில்நீறி வதோளத்துடன் இறங்கிய பொழுது, எள்ளி நகதைத் தவதோளம் அவனபைப் பார்த்துப் பின் வருமாறு கஹத் தொடங்கியது.

'விக் கிரமா! நான் ஒரு கதகை கஹப் போகின்றனே. இது சபைர் உலகப் பற்றியதொரு கதகை. இதற்கான களே விக் குரிய பதிலதைத் தெரிந்திருந்தும் நீ கஹாது விட்டாயானால் உன் தலை வெடித்துச் சிதறி சூக்கு நஹாகி விடும்.' இவ் விதம் ஆரம்பித்த தவதோளம் தன் கதகையினகைக் கஹ ஆரம்பித்தது.

ராமநாதன் அன்று மிகவும் ஜாலியான மனதோநிலையில் இருந்தான். இன்னும் கொஞ்ச நேரத்தில் மனவை பானுமதி வலேகைக் குப் போய் விடுவாள். அவள் செய்வது

'கிரவேயார்ட் சிவ்ட்'. நள்ளிரவிலிருந்து காலவை வரை கனடாவின் பிரபல வங்கியொன்றின் தகவல் மையத்தில் வலை. ராமநாதன் ஜாலியான மனோநிலையில் இருந்ததற்குக் காரணமிருந்தது. கடந்த இரண்டு நாட்களாக இணையத்தில் 'சாட்' பில் ஒரு சிநேகிதி அகப்பட்டிருந்தாள். இதுதான் அவன் மூதன் மூறையாக ஒரு பண்ணைசாட் சய்வது. கடந்த இரண்டு நாட்களாக ஒருவிதமான கிளப்கிளப்பும். புது மாப்பிள்ளை போன்ற உற்சாகம். அவனில் தெரிந்த மாற்றத்தையானும் கவனித்துக் கொண்டிருந்தாள். ஆனால் பெரிதாக அலட்டிக் கொள்ளவில்லை. பாணுமதி வலைக்கு இறங்குவதற்கு ஆயத்தமானாள்.

'என்னங்க, அப்ப நான் போயிட்டே வருட்டா'

'ம்.. 'ராமநாதன் கணினியை 'ஆன்' பண்ணினான்.

'என்ன நான் சொல்லுவது காதில் விழுகிறதா?' பாணுமதியின் குரலில் சிறிது கடுமையாகத் தெரிந்தது.

'குழந்தை கட்பிலேரத்திலை படுத்துகிறது..பார்த்துக் கொள்ளுங்க...பால் கரத்தை வதைகிறதுக்கிறேன். அழாதாலெடுத்துக் குடுத்துங்கோ..'

'ம்..'

'உணவெல்லாம் வளையிலை இருக்கு. சாப்பிட்டதும் ஃபிரிட்ஜிற்குள் வைத்து விடுங்கோ..என்ன?'

'டோண்ட் வொரி ஐ வில் மனஜே இட்.. நீ ர்போய் வாரும்'

'இப்பிடித்தான் எப்பவும் சொல்லுவீங்க..விடிய வந்தால் எல்லாம் வளையிலை கிடக்கும்.. எத்தனை தரம் கொட்டியாச்சு..கொஞ்சமாவது கவனம் இருக்குதாயின்ன?'

பாணு சனென்று விட்டாள். அவள் எப்பவும் இப்பிடித்தான். எதற்கெடுத்தாலும் தொண்தொணத்தபடி.. இவளது இந்தத் தொண்தொணப்பிலிருந்து தப்புவதற்காகவே ராமநாதன் அவள் வலைக்குப் போகும் நேரம் பார்த்துக் காத் திருப்பான். அண்மையைக் காலமாகவே ராமநாதனிற்கு பாணுவை நினைத்தாலே ஒருவித வறறுப்பு வர ஆரம்பித்தது. இத்தனையைக் கும் இருவரும் காதலித்து மணம் புரிந்து கொண்டவர்கள்தாம். ஏன் இவளால் ஒன்றையும் புரிந்து கொள்ளவில்லை. அவனிற்கு எவையெல்லாம் விரும்புமாயிருந்தனவோ அவையெல்லாம் அவளிற்கு விரும்புமில்லாதவையாகவிரும்பின. எதற்கெடுத்தாலும் எரிந்து எரிந்து விழுகிறாள். ஆரம்பத்தில் அவன் அவற்றையெல்லாம் பொருட்படுத்துவதற்கு தான். அவள் மீதான மோகம் கண்ணை மறத்திருந்தது. கும் போன்ற அவள் உடல் வாகு அவனையைக் கிறங்குவதை திருந்தது. அவையெல்லாம் அவனிற்கு இப்போதே அழுவது போய் விட்டன. அவளது சிறுசிறு குறையெல்லாம் அவனிற்குப் பெரிதாகத் தெரியாத் தொடங்கி விட்டன. அவளிற்கும் தான்..

மணியைப் பார்த்தான். பதினொன்றை நிரூங்கிக் கொண்டிருந்தது. பாணு போய் விட்டாள். குழந்தை அயர்ந்து திங்கிக் கொண்டிருந்தது. அவன் ஒரு நிறுவனத்தில்

Written by - வ.ந.கிரிதரன் -

Saturday, 07 July 2018 21:53 - Last Updated Saturday, 07 July 2018 22:02

கணினி 'கான்சல்டண்ட்'டாகக் கடமையாற்றிக் கொண்டிருந்தான். காலபதத்து மணியளவில்தான் சிலவான். அதிகாலை இரண்டு மணிவரை இணையத்தில் உலாவிக் கொண்டிருப்பான். அதன் பிறகுதான் படுக்கைக்கைச் சிலவான். அவனும் பாணுவும் ஒன்றாக இருப்பதில்லாம் வார இறுதி நாட்களில் மட்டும் தான்.

அவன் இணையத்தில் நுழைந்த சிறிது நேரத்திற்கெல்லாம் யாக் மசெஞ்சர் அவனது இணையத்தோழியின் இருப்பை அவனிற்கு அறிவித்தது. அம்பிகா அதுதான் அவளது பெயர்.சாட்டில் சள் அபிக்கும் போது அப்படித்தான் அவள் கஹிக் கொள்கிறாள். அவளது உண்மையைப் பெயர் எதுவோ? யார் கண்டது?

'ஹாய் ஜெயாராம். ஜ ஆம் சாரி. லிட்டில் பிட் லேட்'

ஜெயாராம் அதுதான் அவனது இணையத்துப் பெயர். துணை தடேவதற்கான இணையத்தளமொன்றில் அவன் தன் பெயரை அவ்விதம் பதிந்து வைத்ததன் பலனாக அறிமுகமானவள்தான் அம்பிகா.

'நான் ஒரு கரேளத்துக்காரி. டொராண்டோவில் வலைபார்க்கிறேன். ஜெயாராம் என்னுடைய பவோரைட் ஆக்டர். நானும் உன்னைப் போல் திருமணம் ஆனவள்தான். ஒரு குழந்தை உள்ளவள்தான் ' என்ற அறிமுகத்துடன் வந்தவள்தான் அவள்.

'டோண்ட் வொர்ரி அம்பிகாக் கண்ணு'

முதல் நாள் சாட் முடிவதற்கிடையிலேயே அவளை அவன் 'கண்ணு' போடும் அழைப்பதற்கும் அவளை அவள் 'கண்ணா' போட்டும் அழைப்பதற்குமளவில் முன்னறியிருந்தார்கள்.

'என்ன உன் மனைவி வலைக்கூப் போய் விட்டாளா? குழந்தை தங்கியாச்சா?'

'நல்லவளே போய் விட்டாள். தலைவலியென்று கஹிக் கொண்டிருந்தாள். பயந்து விட்டேன். உன்னுடைய வலை எப்படிப் போகிறது'

அம்பிகா வங்கியொன்றில் இரவு வலைபார்க்கிறவள். ஒரு பகுதிக்கு சூப்பவசைராக இருப்பவள்.

'அவ்வளவாக பிஸி இல்லை.'

'நாள் முழுக்க உன்னைப் பற்றியே நினைத்த படி'

'அதிகம் அலட்டிக் கொள்ளாதே. உடம்பிற்குக் கட்டாது'

'அம்பிக் கண்ணு...'

'என்ன கண்ணா.. 'ராமநாதன்க்குக் கிளுகிளுப்பாகவிரும்புது. எத்தனை வருடங்களுக்கூப் பின்னால் இப்படியொரு காதல் கலந்த அனுபவம். இணையமே நீ வாழி.

'நான் மூழ்கக் கனக்காகவே காத்திருந்தேன்... '

'நானும் தான் ராம். உன்னைப் பற்றி ஓரே நினைப்பு.. '

'ராத் திரி சாட் எப்படியிருந்தது.. '

'வெர்ரர்ரர்ரர்ரி நனை.. உண்மையைச் சொல்லப் போனால் உண்மையே நினைத்துக் கொண்டிருந்தேன் நான் மூழ்கக் '

'சுந்தரமான பொண்ணு.. '

ராமநாதன் மலையாளத் திரைப்படங்கள் சில பார்த்திருந்தான். அதன் விளைவாக ஒரு சில மலையாளச் சொற்களை அறிந்து வதைத் திருந்தான். சமயத்தில் கை கொடுத்து.

'ராம் நீ நல்ல பயன் '

'ஐ ஆம் நாட் எ பயன் '

'யேஸே யஐ ஆர் ? '

'நான் குறும்பு செய்யத் தொடங்கினால் நீ தாங்க மாட்டாய் அம்பிகா '

'செய் பார்ப்போம். ஐ லகை இட '

'எடியே அம்பிகா! '

'என்னடா ? '

'நீ மட்டும் பக்கத்தில் இருந்தாயின்றான்.. அப்படியே.... '

அவள் மௌனமாகவிருந்தாள்.

'என்ன மௌனமா '

'ம்ம்ம் '

'சம்மதமா ? '

'சம்மதம் தான் '

ராமநாதனிற்கு இறக்கைகள் கட்டிக் கொண்டு வானில் பறப்பதைப் போன்றிருந்தது. இந்த வயதில் இப்படியொரு சந்தர்ப்பமா? அசல் காதலனாகவே மாறி விட்டான்.

சிறிது நேரம் மௌனம் நிலவியது. அதை அவளே கலதைத்தாள்.

'தபுக்கமா கண்ணா ? '

'தடுக்கமா ? எனக்கா ? நனோ. நனோ. எப்படி வரும் ? '

'அம்பி! ஹவ் இஸ் யுவர் மரஜே லபை ? '

' _____ '

'ஐ ஆம் சாரி. உன்னை வருத்தி விட்டனோ அம்பி ? '

'நனோ. நனோ. ஐ டனோண்ட் வாண்ட்டு திங் அபவெட் தட் ராம். ஹி இஸ் அன் அனிமல். வாட் அபவெட் யு ? '

'என் கதையும் உன் மாதிரிதான். சொந்தக் கதை சனோகக் கதை. அது ஒரு அடாங்காப் பிடாரி. அங்கமுத்து மாதிரி '

'வீ போத் ஆர் இன் எ சமேப் போட் ராம் '

இவ் விதமாக அவர்களுக்கிடையில் 'சாட்' நாள்தோறும் தொடர்ந்து வளர்ந்து கொண்டிருந்தது. கிள்கிளும் ஆர் வமும்மாக பொழுது கழிந்து கொண்டிருந்தது. ஜயெராம் என்கின்ற ராமநாதன்க்கு மனவி பிள்ளைகள் இருந்த போதும், இணையத்தில் ஒரு புதுத் துணையாக அந்தக் கரேளத்துகாரி. அவள்க்கும் கணவன் குழந்தையின்றும் குடும்பப் பந்தங்கள். தங்களது தனிப்பட்ட குடும்ப உறவுகளைக் கவனமாக பராமரித்துக் கொண்டிருந்த போதும், இணையத்தில் இவர்கள் இருவரும் அந்த ராங்கங்களைப் பகிர்ந்து கொள்கிற நண்பர்களாகவே இருக்கிறார்கள் ? இவர்களுக்குத் தங்களது சொந்த வாழ்க்கையில் திருப்தியில்லையா ? அப்படியில்லா விட்டால் ஏன் அவர்கள் தமக்கின்றும் புது வாழ்க்கையை ஒன்றினை ஆரம்பிக்கக் கூடாது ? அல்லது தங்களது சொந்த வாழ்க்கையில் திருப்தியிருந்த போதிலும் தங்களது நிறுவனத்தோடு ஆசைகளை இவ் விதம் தீர்த்துக் கொள்கிறார்களா ? உண்மையில் அவள்க்கு நிச்சயமாகத் தெரியாது உண்மையிலேயே இவன் ஒரு ஆண் தானாவென்று. இவள்க்கும் நிச்சயமாகத் தெரியாது அவள் உண்மையிலேயே ஒரு பெண் தானாவென்று. இருந்தும் ஒருவருடனொருவர் தயெவீக்க காதலர்களைப் போல் உரையாடுவதில் இவர்களுக்கும் மகிழ்சியாகவிரும்புகிறது. உரையாடுவது கூட திரையில் தோன்றும் எழுத்துருக்கள் மட்டும் தான். ஆக இந்த 'சபை' உலகில் தோன்றும் இந்த உறவுக்கும், நிஜ உலகில் உள்ள உறவுக்கிடையில் காணப்படும் உறவுகளுக்கிடையிலும் ஏனிந்த விதமான வித்தியாசங்கள். இருப்பதோ இல்லாததோ என்று தெரியாத நிச்சயமற்றதொரு நிலையில் உறவுகள் இங்கே தொடர்கின்றனவே! இருந்தும் ஒரு வித கற்பனையில், கனவால்கில் அடிமறைபட்டும் கொண்டே நிஜ உலகில் ஒரு வாழ்வும், 'பண்பாடு' உலகில் ஒரு வாழ்வும் ஜயெராம் என்கின்ற இந்த ராமநாதனாலும், அம்பிகா என்கின்ற அந்தக் கரேளக்காரியாலும் வாழ் முடிகின்றதே. இந்த வாழ்க்கைக்கு அர்த்தமெதுவா முண்டா ? இதற்கொரு முடிவா தானா முண்டா ? சொல் ! சொல் ! ராமநாதா! தெரிந்த திருந்தும் சொல்லாவிட்டாலோ உண்மண்டதை துள்ளு.

இவ்விதமாகக் கதையினகைக் கஃறிய வதோளம் களேவியயையும் கட்டேட்டு நிறுத்தியது.

ஓரு கணம் சிந்தித்த விக் கிரமனுக்குத் தலசை சூற்றியது. ஆனால் சிறிது சிந்தித்த போது சபைர் உலகிறகும் நிஜ உலகிறகும் அவ்வளவு பெரிய வித்தியாசம் இருப்பதாகத் தெரியவில்லையென்று பட்டது. எனவே அவன் வதோளத்தபைப் பார்த்துப்

பின்வருமாறு கஃறத் தொடங்கினான்:

'வதோளமே! நாம் வாழும் இந்த வாழ்க்கை கஃட ஓரு விதத்தில் இது போல் தானே. நாம் பார்க்கின்ற அறிகின்ற இந்த உலகு பற்றிய தோற்றமெல்லாமே எமது கண்களால் உள்ளெடுக்கப் பட்டு மஃளையில் மின்துபிப்புகளாகப் புதியப் பட்டு தரப்படும் பிம்பங்கள் தானே. உண்மையிலேயே இந்த உலகு பற்றிய நமது உணர்வுகள் எல்லாமே எம்மஃளையின் வளிப்பாடுகள் தாமே. ஆக உண்மையிலேயே இவ்வெல்லாமுண்மையை என்பது கஃட எமக்குத் தெரியாது. இந்நிலையில் நாம் உண்மையாகக் கருதிக் கொண்டு வாழவில்லையா? அது போல் தான் இந்த ஜெயராம் என்கின்ற ராமநாதனின் கதையும். இருப்பின் உண்மையைத் தெரியாத நிலையேலேயே நாம் அனைவரும் வாழ்வதைப் போல் தான் இவனும் இந்த சபைர் உலகில் வாழப் பழகிக் கொண்டான். இதிலென்ன அதிசயமிருக்கு!'

இவ்விதம் விக் கிரமன் கஃறிய பதிலில் தொக்கி நின்ற தர்க்க நியாயம் வதோளத்திற்கும் சரியாகவே பட்டது. எனவே அதும் மீண்டும் மூரூங்கயிலறிக் கொண்டது.

000000:திண்ணை.காம ஆகஸ்ட் 12, 2001

ngiri2704@rogers.com